

mgP

MESTNO
GLEDALIŠČE
PTUJ

Sezona 2009/2010

Vala Thorsdottir

**Kuhinja po meri,
vsakdanje srhljivke**

Vala Thorsdottir

Kuhinja po meri, vsakdanje srhljivke

Predstava je nastala v koprodukciji z Gledališčem Glej Ljubljana

Režiser **Igor Samobor**

Prevajalka in dramaturginja **Eva Mahkovic**

Scenografija in kostumografija **Ema Kugler, Igor Samobor**

Glasba **Gregor Gruden, Jernej Jurc**

Lektor **Simon Šerbinek**

Oblikovalec luči **Simon Puhar**

Otroške slike so ustvarile **Nika, Bibi, Maša in Karla**

Projekcija je delo **Filipa in Maše**

Igrajo:

Adalheidur, Babica **Nina Valič**

Thorvaldur, Nosečnica **Matej Puc**

Osrednja nevesta, Zaljubljeni fant,

Gerdur, Babica, Prijateljica **Jure Henigman**

Snorri, Duhovnik, Zdravnik **Gregor Gruden**

Umirajoča deklica, Ženin, Žena za

Kuhinjo, Babica, Prijateljica **Jurij Drevenšek**

Premiera: 10. julija 2010

Tehnično so predstavo omogočili:

V Mestnem gledališču Ptuj:

Simon Puhar, vodja predstave in lučni mojster
Danijel Vogrinec, tonski mojster
Andrej Cizerl Kodrič, odrski mojster
Irena Meško, garderoberka

V Gledališču Glej:

Borut Bučinel, vodja predstave in oblikovalec luči
Martin Lovšin, tonski in video mojster
Inga Remeta, izvršna producentka
Borut Bučinel in Martin Lovšin, izdelava scene

Avtorica

Vala Thorsdottir

Vala Thorsdottir je študirala gledališke študije na Bretton Hall Collegeu, Univerza v Leedsu, kjer je leta 1995 diplomirala. Kasneje se je udeležila številnih delavnic pri mojstrih, kot so Dario Fo, Ferruccio Soleri in John Wright. Na univerzi North by North West je študirala scenaristiko.

V zadnjih petnajstih letih je poleg pisanja pri številnih gledaliških, radijskih in televizijskih projektih sodelovala tudi kot igralka. S svojimi dramskimi teksti se je udeležila več gledaliških festivalov in delavnic po vsej Evropi in prejela več mednarodnih nagrad. Večina njenih del je bila prevedenih v angleščino in turščino, nekatere pa tudi v švedščino in danščino. V Turčiji so do sedaj izšla štiri njena dramska besedila, novembra 2009 pa je na Islandiji in v Turčiji izšla še njena prva zbirka mikrozgodb Glasba sreče. Nekaj zgodb je bilo v prevodu Lijane Dejak predvajanih tudi na prvem programu Radia Slovenije. Poleg drugih, z gledališčem povezanih dejavnosti, Vala Thorsdottir občasno tudi poučuje dramsko in kreativno pisanje.

Vala Thorsdottir

Kuhinja po meri, vsakdanje srhljivke

Eva Mahkovic

Vsakdanje, izkrivljeno, resnično

Zapiski ob Kuhinji po meri

V Kuhinji po meri, vsakdanjih srhljivkah, je v središču pozornosti ženska. Jedro neenotnega dramskega tkiva brez pravega protagonista in enotne pripovedne niti, kjer zaradi množice pripovedi mejo med mesom in zunanjim vezivom težko razločim, je vsekakor ideološka teza: (še vedno) depriviligiran položaj ženskega spola; nekaj let staro dramsko besedilo je namreč islandska dramatičarka srednje generacije Vala Thorsdottir (1962) kot hommage in memoriam sestavila po motivih petih kratkih zgodb Svave Jakobsdottir, ene bolj znanih islandskih avtoric, katere opus posebno pozornost namenja analizi ženske in njene vloge znotraj družinske celice in širše. Opis kratke proze Svave Jakobsdottir, ki je ob pomanjkanju natančnejšega kvalifikacijskega okvira navadno uvrščena v pretežno moški islandski modernizem petdesetih in šestdesetih let, se najpogosteje giblje med feminističnim, grotesko in družbeno-kritičnim, vse naštete elemente pa posledično vsebuje tudi sodobnejša dramska različica. Med dramtizirane in nekoliko prilagojene zgodbe Svave Jakobsdottir Drug za drugega, Kuhinja po meri, Zgodba za otroke, Rak, poroka, smrt in Zabava pod kamnitim zidom Vala Thorsdottir v Kuhinjo po meri vplete še izvorno lastno Nosečnico, ki drugim dramskim mini pripovedim z že nekoliko pretečenim rokom trajanja služi kot okvir in jih obrne v sodobnejši kontekst. Kuhinja po meri - Vsakdanje srhljivke, so tako vrveč konglomerat šestih žanrsko heterogenih dramskih situacij, ki se pred očmi bralca in gledalca ena v drugo prelivajo in prepletajo brez povezovalnega lika, med seboj pa jih poleg iste ideološke točke zanimanja družijo kanec nadrealizma.

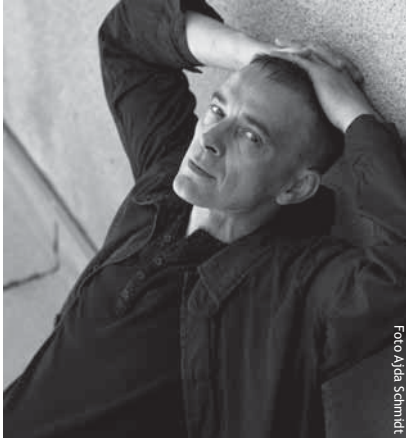
1. Vsakdanje. Situacije pripovedi Kuhinje po meri načeloma niso nič posebnega - prikazujejo postaje ali trenutke nekih ženskih življenj: družinska dnevna soba-kuhinja, v kateri družinska mati pozno popoldne z večerjo čaka, da se bo med vrati zarisala figura soproga z aktovko in da bo iz šole pridrvela horda razgrajaških otrok; napeto ozračje v kuhinji sodobne enodružinske hiše z bazenom in opremo priznanega notranjega oblikovalca, kjer moderen par brez naraščaja ob sušiju in novi rdeči zofi pričakuje obisk ženinih prijateljic; nevesta, ki se pod skrbnim nadzorom staršev pripravlja, da bo stopila pred ženina; zaljubljena dvojica, ki načrtuje poroko in bodoče skupno prebivališče; mož, ki ženi postavlja novo kuhinjo; mlada ženska, ki se prebija skozi etape nosečnosti. Posamezne situacije med seboj niso povezane.

2. Srhljivo. Posamezne zgodbe, ki so si med seboj sicer karakterno in atmosfer-sko različne, so - skoraj vse - prerešetane s fantastičnimi elementi: človeški možgani v kozarcu za kisle kumarice; vedoželjni otroci, ki se nad mater spravijo z električno žago; prekomerno zraslo osamljeno srce, ki se je prenehalo pogovarjati s svojo lastnico; nevestina odsekana dlan, ki jo lahko s poljubom oživi šele pravi ženin; kavč iz prepucija povodnega konja. Z dobesednimi slikanji fraz: prositi za roko, hoditi po glavi, streti srce, napenjati možgane iz vsakdanjih besednih figur, se krivijo v sredstva, s katerimi dramatičarka ostro - v njihovi grotesknosti pa obenem komično - opozarja na nepravilnosti v medčloveških odnosih. Srhljivost izvira iz vsakdanjosti, ki smo je že tako vajeni, da njenih temeljnih napak več niti ne opazimo.

Ženska, o kateri prek feministično orientirane Svave Jakobsdottir govori Vala Thorsdottir, je kljub umeščenosti v različne čase in prostore - Zgodba za otroke diši po petdesetih letih, formalno pa niha med grotesko in odkritosrčno karikirano risanko, Zabava pod kamnitim zidom predstavlja par današnjega časa, ki namesto v pristni partnerski odnos vlaga v dizajnersko notranjo opremo in avtentični kamen na terasi, Rak, poroka, smrt je nekoliko pravljичno-lirska, Drug za drugega pa, kot da pred gledalčevimi očmi oživlja starodavno, napol mitološko folkloro - v vseh zgodbah nemočna in v marsičem stereotipna. Za vzgojo zadolžena mati celo na svojem področju ni popolnoma samozavestna: Ko mi takole zmanjka poguma, samo malce pokukam v revijo; ženski lik je tisti, ki se mora prilagajati moškemu: Nevesta si odseka roko; ženska lahko s poroko samo izgubi: »Vem, kdaj bom umrla.« - In odgovor ženina: »Potem pa se poročiva prav na ta dan!«

Tovrstno končno sporočilo bi bilo danes nekoliko izprano. Vendar se ob globljem kopanju znotraj dramskega teksta razkrivajo novi pomeni. Dramske situacije, v izhodišču lapidarne in razsekane na večje ali manjše kosce, v procesu postavljanja prve slovenske uprizoritve pa še nekoliko prerazporejene, v večji meri kot črno-belo slikanje vloge, pravic in krivic spolov pred gledalcem rišejo preigravanje razmerij znotraj - vsiljenih, naključnih ali prostovoljno prevzetih - temeljnih vzorcev človeške družbe; partnerstva in družine. Kuhinja po meri izpraznjenost in zlaganost predstavlja v odnosu med partnerji, starši in otroki, razširjeno družino in prijateljicami. Raszuti kosi zgodb se sestavljajo v družinsko sago, ki preko vseh svojih čudaškosti spregovori o prepoznavnem.

Režiser in scenograf **Igor Samobor**

Igor Samobor se je rodil pred dvainpetdesetimi leti na Ptuju. Vse obvezno šolanje, vključno z maturo, z izjemo dveh let gostovanja v vojaškem internatu v Ljubljani, (kjer je obiskoval gimnazijo Moste) je opravil na Ptuju. Prve skromne gledališke korake je naredil že v osnovni šoli, bolj pa se ga je gledališče dotaknilo v gimnaziji - v gledališkem krožku, ki sta ga vodila Marjan Kovač in kasneje Branka Bezeljak. Gledališki krst je preстал na ptujskem odru v predstavi *Sen kresne noči* Williama Shakespeara. Sledila je Akademija za gledališče, film in televizijo, kjer je diplomiral pred tridesetimi leti. Takoj po akademiji so ga povabili v SNG Dramo v Ljubljani. Dobil je stalni angažma in Drami ostaja zvest do danes. Nekajkrat je gostoval v drugih gledališčih, in sicer v Mariboru, Novi Gorici, Kranju in v Eksperimentalnem gledališču Glej. Posnel je nekaj celovečernih filmov in televizijskih dram. Hkrati je posnel veliko število radijskih iger.

V tridesetih letih je ustvaril okoli sto vlog in za svoje vloge je prejel vrsto najvišjih priznanj: nagrado Prešernovega sklada, več Borštnikovih nagrad, Župančičevo, Severjevo nagrado. Bil je tudi komedijant leta za vlogo prof. Nightingala v Stoppardovi komediji *Arkadija*.

Kar nekaj igralcev je začutilo potrebo, da bi gledališko predstavo ustvarjali še z druge, režijske, perspektive. Ta želja tudi pri Igorju Samoborju narašča že dolgo časa in veseli se, da bo svoj režijski »krst« doživel tam, kjer se je njegova igralska pot tudi začela - na ptujskem odru.

Prevajalka in dramaturginja

Eva Mahkovic

Rodila se je 11. aprila 1986 v Ljubljani. Po klasični gimnaziji se je vpisala na AGRFT, smer dramaturgija, ki jo je končala leta 2009. Hkrati je na FF vzporedno študirala medjezikovno posredovanje, smer angleščina in francoščina. Med študijem je kot dramaturginja, asistentka dramaturgije oz. soscenaristka sodelovala pri študijskih in profesionalnih gledaliških in filmskih projektih. Več let je pisala prispevke za bilten Borštnikovega srečanja ter bilten Dramočlen festivala Preglej na glas! Delovala je tudi kot glavna urednica gledališkega lista AGRFT Oderuh in dve leti obiskovala seminar za dramsko pisanje Dušana Jovanovića. Leta 2006 je za sodelovanje pri zborniku Dramatična in teatralna devetdeseta? prejela akademijsko študentsko Prešernovo nagrado. Od sezone 2009/10 je kot dramaturginja zaposlena v Mestnem gledališču ljubljanskem. Rada ima simbolizem, stare zapuščene hiše, nimbuse, marcipan, perle in čudne stvari.

Scenografka in kostumografka

Ema Kugler

Je multimedijška umetnica. Končala je Ekonomsko fakulteto v Ljubljani. Njena področja delovanja so performansi, video, film in likovno-ambientalne instalacije

Naj omenimo nekaj glavnih del.

Performansi: 1989 - Črna jama, ritual v kraškem podzemlju; 1990 - Replinknti, Nebotičnik Ljubljana; 1990 - Nelagodje pred podobo v ogledalu, bunker v Novi Gorici; 1991 - Mankurt 1, Elektrarna na Kotnikovi; 1992 - Mankurt 2, Elektrarna na Kotnikovi; 1995 - Tajga, skladišče Vižmarje-Ljubljana; 1996 - Postaja 25, skladišče Vižmarje-Ljubljana; 1998 - Menhir, skladišče Vižmarje-Ljubljana; 2000 - Homo erectus, Gallusova dvorana, Cankarjev dom, Ljubljana; 2004 - Supranova, Narodna in univerzitetna knjižnica Ljubljana; 2005 - Le Grand Macabre, Kino Dvor Ljubljana; 2006 - Introitus, kamnolom Črnotiče, Galerija Kapelica; 2007 - Lontano, Stara pošta, Ljubljana.

Samostojne razstave - predstavitve: 1993 - likovno-ambientalna instalacija, Lapidarij Pokrajinskega muzeja, Celje; 2002 - retrospektiva celotnega video opusa, Galerija savremenih umetnosti, Beograd, Jugoslavija; 2005/2006 - pregledna samostojna razstava - Lothringer Gallery, München.

Video/filmi: 1993 - Hydra, 1995 - Obiskovalec, 1996 - Tajga, 1997 - Postaja 25, 1999 - Menhir, 2000 - Homo erectus, 2003 - Phantom, 2005 - Le Grand Macabre, 2009 - Za konec časa.

Nagrade: 1994 - Zlata ptica, za ustvarjanje na področju multimedijške umetnosti, Slovenija; 1996 - Bronasti medved, za video film Obiskovalec, Festival der Nationen, Avstrija; 1997 - Najboljši videp, Slovenski filmski festival, Slovenija; 1998 - Sfinga, nagrada za celotni video opus, Videomedaja, Novi Sad, Jugoslavija; 2001 - Najboljši video film Slovenski filmski festival Portorož, 2001 - Best short scrip - za scenarij filma Phantom - New York;

2001 - Best short experimental za Homo erectus - New York, 2001 - Gold Remi award - best Experimental Short, za film Homo erectus, Houston, ZDA; 2004 - Gold Remi Award, Phantom v kategoriji Film&VideoArt, Houston, ZDA; 2004 - Spirit of Moondance Award, Phantom zmagovalni film festivala Moondance, ZDA; 2008 - nagrada Prešernovega sklada za eksperimentalni film Le Grand Macabre in performans Introitus; 2010 - Best Experimentatl Feature za film Za konec časa, New York, ZDA.

Igralka

Nina Valič

Nina Valič se je rodila leta 1973 v Ljubljani v igralski družini. Njen oče je priznan igralec Dare Valič, tako da ji je bilo igralstvo položeno že v zibelko. Med študijem na AGRFT je prejela akademsko Prešernovo nagrado (1997). Diplomirala je leta 1998 v razredu profesorjev Mileta Koruna in Matjaža Zupančiča.

Njena igralska pot se je nadaljevala in se še nadaljuje v ljubljanski Drami. Debitirala je v predstavi DON JUAN ALI KAMNITA GOSTIJA v vlogi Karolinice z Igorjem Samoborjem v glavni vlogi in v režiji Borisa Cavazze leta 1995.

Sodelovala je še z drugimi gledališči, in sicer s SSG Trst, MGL Ljubljana, Prešernovo gledališče Kranj, SNG Nova gorica, Teater 55, Špasteater.

Poučevala je dramsko igro v dramski šoli Barice Blenkuš.

Redno sodeluje z RTV Slovenija (radijske igre, televizijske nadaljevanke, sinhronizacija risank) in Studiem Ritem (sinhronizacija celovečernih animiranih filmov).

Prvo sodelovanje z Mestnim gledališčem Ptuj je bilo v letu 1995 (uskok v predstavo Krčmarica, Petra Turrinija, Gledališče ZATO).

V Gledališču Glej sodeluje v bralnih uprizoritvah PreGlej.

Je članica ansambla SNG Drama Ljubljana.

Igralec in glasbenik

Gregor Gruden

Gregor Gruden je začel nastopati v srednji šoli v improvizacijskem gledališču. Sodeloval je pri improviziranem gibalnem projektu Summer Breeze v produkciji skupine Fičo Balet. Kasneje se vpisal na AGRFT, kjer je že med študijem sodeloval pri predstavah Alamut in Ana Karenina v SNG Drama Ljubljana.

Po končanem študiju je nastopal v Tesla Electric Company v produkciji Pandur.Theater. Trenutno je zaposlen v MGL, kjer nastopa v predstavah Ples na vodi, Mobilec, Sugar Pomladno prebujenje ter Pes, pizda in peder.

Igralec

Matej Puc

Rojen je leta 1982 v Mariboru. Na AGRFT je bil pod taktirko več mentorjev, in sicer Jožice Avbelj, Dušana Mlakarja, Borisa Cavazze, Branka Šturbeja in Aleksandra Jurca.

Svoj profesionalni debi je doživel prav na odru Mestnega gledališča Ptuj v predstavi *Norway.Today.* v režiji Mihe Goloba. Sodeloval je še s Prešernovim gledališčem Kranj v predstavi *Drame princes* v režiji Ivica Buljana, v SNG Drami Ljubljana je sodeloval v predstavi *Edvard II.*, ki jo je režiral Diego De Brea in še v Mini Teatru v predstavi *Rdeča kapica*, ki jo je režiral Pavel Polak. Od septembra 2005 je stalni član Mestnega gledališča ljubljanskega.

Odigral je nekaj vidnih vlog v filmih, med njimi sta *Vaja zbora* (režiser Vinko Moderndorfer) in *Soba 408* (režiser Martin Turk). Bil je član družine v seriji *Metoda Pevca* *Se zgodi*, sodeloval pa je še v serijah *Za zadnjim vogalom*, *Hotel poldruga* *zvezdica*, *Naša mala klinika* in filmih *Predmestje* (režiser Vinko Moderndorfer). Pravkar je zaključil s snemanjem še enega filma *Piran Pirano Gorana Vojnovića*.

Prejel je Severjevo študentsko nagrado za vlogo *Alcesta* v Molièrovem *Ljudomrzniku*.

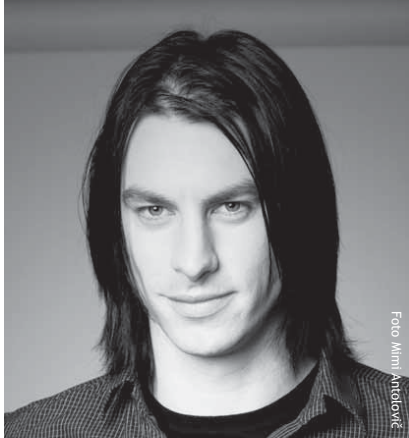
Igralec

Jurij Drevenšek

Rodil se je leta 1985 v Mariboru. Po končani Prvi gimnaziji v Mariboru je leta 2004 opravil sprejemne izpite na AGRFT ter je končal študij v rednem roku do leta 2008. Od leta 2009 je zaposlen v Mestnem gledališču ljubljanskem. Na poklicnih odrih je začel sodelovati leta 2006. Nastopal je v predstavah Mojster in Margareta v režiji Jerneja Lorencija (2006),

Milo za drago v režiji Sebastijana Horvata (2008), Macbeth v režiji Matjaža Fariča (2008), Heiner Müller: Macbeth after Shakespeare/Macbeth po Shakespearu v režiji Ivica Buljana (2009), David Drabek: Ples na vodi v režiji Barbare Hieng Samobor (2009), Steven Sater, Duncan Sheik: Polmladno prebujenje v režiji Sebastijana Horvata (2009), Molière: Skopuh v režiji Borisa Kobala (2010).

Nastopal je tudi v več kratkih študentskih filmih in televizijski nadaljevanki Brat bratu v režiji Branka Đurića.

Igralec

Jure Henigman

Jure Henigman se je rodil leta 1985 v Ljubljani. Prihaja iz Ribnice na Dolenjskem, kjer je tudi živel vse do študija na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo. kjer se je njegova študijska pot zaključila leta 2008. Njegova mentorja sta bila prof. Mile Korun in Matjaž Zupančič.

Od decembra 2008 je zaposlen v Mestnem gledališču ljubljanskem. Sodeloval je že z nekaj uveljavljenimi slovenskimi in tujimi režiserji, kot so Jernej Lorenci (*Mojster in margareta*, MGL, 2006), Dušan Jovanović (*Osvajalec*, SNG Drama Ljubljana), Francois Michel Pesenti (*Katica iz Heilbrona*, SNG Drama Ljubljana), Sebastijan Horvat (*Milo za drago*, MGL, 2008), Ivica Buljan (*Macbeth after Shakespeare*, koprodukcija CD, ZKM, Mini teater - za prispevek v predstavi je prejel Boršnikovo nagrado za mladega igralca za leto 2009), Diego DeBrea (*Cenci*, MGL), Matjaž Pograjc (*Bobni v noči*, MGL).

Lektor

Simon Šerbinek

Simon Šerbinek - govorna umestitev lektorja oziroma njegovega organskega govora

Odraščal je v Mariboru, in sicer tako na Taboru, ki ga dr. Zinka Zorko opredeli kot mariborski pogovorni jezik na desnem bregu Drave, kot kasneje na Teznem, kjer ni bil zelo oddaljen hoškemu govoru. Kot otrok je bil večkrat v stiku s Studenci, kjer je bila v bližini Osnovna šola Borisa Kidriča, zdaj pa živi v Miklavžu na Dravskem polju, tako da mu ni tuja niti južna stran mariborskega govora. Njegovi starši izhajajo iz severnoštajerskega narečja, bliže Svetemu Duhu na Ostrem vrhu (kot ga opredeli dr. Zinka Zorko), starši njegove žene pa iz zahodno slovenskogoriškega narečja, kamor več let zahaja h koreninam svoje širše družine.

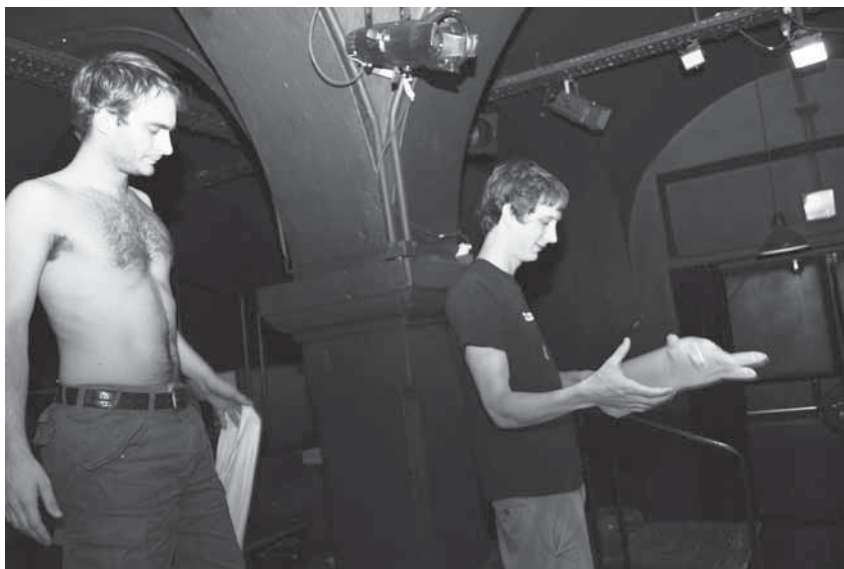
Standardni govor (zborni) je bil zmeraj njegov izziv, hkrati pa se je zavedal vdora pogovornega jezika na odrske deske. Tako je ta kratek opis povzet po osnutku njegovega diplomskega dela, ki nosi naslov Govorjena ravnina v komediji Toneta Partljiča Moj ata, socialistični kulak (korelacija med dramsko predlogo in odrsko izvedbo). Prav v tej korelaciji je vzpostavljen problem pogovornega jezika in odrskega govora kot artificialnega izdelka, s katerim so se akterji spopadali v komediji Vale Thorsdottir Kuhinja po meri.

Igor Samobor, režiser

V ospredju Matej Puc

Gregor Gruden, Jurij Drevenšek

Nina Valič, Jurij Drevenšek

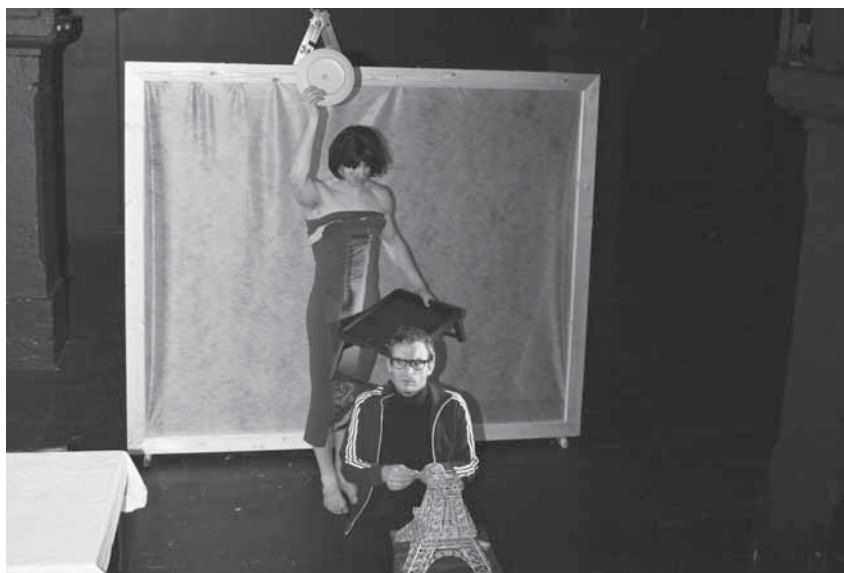
Nina Valič

Jurij Drevenšek, Nina Valič, Gregor Gruden, Jure Henigman

Nina Valič, Jure Henigman, Jurij Drevenšek, Matej Puc

Jure Henigman, Gregor Gruden

Matej Puc, Nina Valič, Jurij Drevenšek, Jure Henigman

Matej Puc, Jure Henigman, Nina Valič

Mestna občina Ptuj

k u l t u r a • • •
republika slovenija
ministrstvo za kulturo

TERME
PTUJ

HOTEL MITRA

TAMES

Pollus

Mestno gledališče Ptuj prevaža
AVTOVLEKA KODRAN

Predstava Vale Thorsdottir **Kuhinja po meri, vsakdanje srhljivke**, je nastala v koprodukciji z Gledališčem Glej iz Ljubljane

Glej 40let

Pred štiridesetimi leti, 25. junija 1970, je bila uprizorjena prva predstava Eksperimentalnega gledališča Glej, drama Kaspar Petra Handkeja, v režiji Iztoka Toryja in v prevodu in dramaturgiji Lada Kralja.

Naslednja štiri desetletja, vse do danes je Gledališče Glej gradilo na inovativnih, svežih pristopih in avtorjih, med katerimi so se znašla številna imena, ki so močno zaznamovala slovenski in širši gledališki prostor. V Gleju, najstarejšem eksperimentalnem gledališču v Sloveniji, so se neprekinjeno kalili režiserji, avtorji dramskih besedil, igralci, kostumografi, scenografi, dramaturgi in drugi gledališčniki, izmed katerih bi jih našli nemalo, ki jih lahko danes označimo za stebre ali celo že klasike slovenskega gledališča.

A gledališče, kot je ljubljanski Glej, ni in ne sme biti dolgo vezano na posamezno ime, na enega ustvarjalca, na osamljenega avtorja. V njem morajo še naprej nezaustavljivo vznikat nove in nove generacije, ki s seboj prinašajo svežo energijo in nov naboj, ki ga gledališče, kot je Glej, ki je zavezano produkciji in slavljenju »novega«, »drugačnega«, »svežega«, »marginalnega« ... vedno znova potrebuje. Prav menjava ustvarjalcev, ta nenehna sprememba, je edina stalnica, ki jo Gleju ob častitljivem jubileju lahko pripišemo.

Glej bo 40. obletnico praznoval večplastno, saj bomo pripravili raznovrstne jubilejne dogodke, ki se bodo vrstili do konca leta 2010. Poseben sklop dogodkov smo namenili naši publiki, ki bo lahko tri mesece, od aprila do 25. junija, kupovala vstopnice za štirideset ponovitev aktualnih predstav in celo za eno svežo premiero v produkciji Gleja, po enotni jubilejni ceni - 1 evro. S tem želimo naše »žive« predstave približati gledalcem in hkrati izpostaviti Glejevo strogo nepridobitno naravnost. Gledališče Glej ne sme in ne pristaja na logiko, ki s težo blagajniškega inkasa meri kvaliteto gledališkega programa.

Glej zato pod novim vodstvom, ki je krmilo teatra prevzelo pred tremi leti, spodbuja eksperimentalne pristope in predstavlja nova, sveža, še neznana gledališka imena. Naslednje tri mesece bodo tako gledalci lahko uživali v pisanem izboru predstav, ki so nastale v Glejevi produkciji v zadnjem obdobju. Poudarek bo na prvencih oziroma uprizoritvah, ki so jih režijsko in/ali tekstovno podpisali še neveljavljene gledališki ustvarjalci: prvenec Jelene Rusijan Škrip Orkestra; gledališki debi Damirja Avdića Most na krvi; muzikal o prvem balkanskem teroristu Gavrilu Principu, Iz Principa Jureta Novaka, Skok iz Kože Petra Rezmana v režiji Jake Andreja Vojevca, avtorski projekt Jake Andreja Vojevca V. E. M. in druge. Serijo »enoevrskih« ponovitev bo sklenila uspešnica Gleja in Dejmo stisni teatra Čefurji raus!, Gorana Vojnovića, Marka Bulca in Aleksandra Rajakovića, ki bo na sporedu prav na štirideseti rojstni dan gledališča Glej, 25. junija 2010.

Glejeva ekipa tudi v prihodnje napoveduje, da se bo iskreno posvečala novim in eksperimentalnim gledališkim pristopom in pomagala na oder predstavam svežih, prihajajočih gledaliških avtorjev, katerim je skozi vse leto namenjen Glejev odprti poziv za nove ideje, koncepte in besedila, ki bi jih želeli realizirati v gledališču Glej.

Glejeva vrata so odprta!

Pridite!

Z ulice med stebre!

Vaš Glej

Mestno gledališče Ptuj-Ptuj City Theatre
Slovenski trg 13, 2250 Ptuj, Slovenija

Telefon **02 749 32 50** (tajništvo in blagajna)
Telefaks 02 749 32 51
Elektronska pošta **info@mgp.si**
www.mgp.si

Blagajna je odprta vsak delavnik od 9. do 13. ure (ob sredah do 17. ure)
in uro pred predstavo.
O morebitnih spremembah programa vas bomo obvestili v dnevnem časopisju,
po elektronski pošti ali na spletni strani Mestnega gledališča Ptuj.

Peter Srpčič, direktor
Ana Strelec Bombek, organizatorica in koordinatorica kulturnega programa
Simon Puhar, vodja tehnike in lučni mojster
Petra Kurnik, pisarniška referentka
Andrej Cizerl Kodrič, odrski mojster
Irena Meško, scenska garderoberka
Danijel Vogrinec, tonski mojster
Miran Hedl, scenski delavec

Člani Sveta zavoda Mestnega gledališča Ptuj: Lidija Majnik (predsednica),
Helena Neudauer, Peter Pribožič, Franc Mlakar, Robert Križanič,
Branka Bezeljak, Ana Strelec Bombek

Za gledališče Peter Srpčič
Lektor Simon Šerbinek
Uredila Ana Strelec Bombek
Foto arhiv mgP

Tisk Tiskarna Ekart
Naklada 600 izvodov
Ptuj, junij 2010

Izdaja Mestno gledališče Ptuj

